Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26285
Copyright: Admont, Benediktinerstift

testimonia tua o iacob. & mandata tua o israel. Nunqd nã puram
uerba hec de illis leuitis dicta ẽt. qui utq; uxores habebant. de
quib filios sacerdocii sui successores generabant. Nunqd q illi pa
tre & matre nesciẽt. & filios suos ignorauerẽt. Quia q futuri qn
doq; erant spiritales leuite. q antiquę legis sacerdotes longe ante
precellunt senatus progatiua & pfectionis. satis apte de illis dicit
p mysteriũ benedictionis. Qui dixit patri suo & mat̃ sue nescio
uos. & filius suis ignoro illos. Illi pfecto patre & matre nesciebant.
& filios ignorabant. qs p xpi amore ꝛnẽpserunt. & qd his mai
est. ppriũ corp. p mebilo ducentes. morti se ult. p dno obtulerunt.
Reuera beat PETRUS uerus mundi & summi ẽtemptor erat. qui
magna spei fiducia ad dnm dicebat. Ecce nos reliquimus omnia. &
secuti sumus te. Sunt etiã innumerabiles ne aplice pfectionis imi
tatores. qui ꝛnẽptis seli delicias. p positis amicoꝝ solacis. soli de
fidant adherere dno. pcui amore se alieno subdunt impio.
Spiritales qppe homines. aploꝝ pfectionis & doctrine sectatores.
exemplo illoꝝ discunt patre & matre ac frs ignorare. qd est cor
de & corpore huic mundo se alienare. Ad hec etiã qd pfectissimoꝝ
horũ leuitarũ seu aploꝝ oratio optimeꝛ ualeat. sequentia uerba
declarant. Sequit enim. Ponent thymiama in furore tuo. & holo
caustũ sup altare tuũ. Sicut ira di dicit eũ leuit̃ cont̃ homine
cõmouet̃. sic furor ei est. du grauiũ aduers delinquentes indig
nat̃. Sum enim ira dm. puocam. ut etiã eterne dapnationis penas
meritam. istos glosissimi sacerdotes dulcissimũ intercessionis sue thy
miama ponunt. cui gratissima suauitate dis delectat̃. & peccan
tib gratuita sua pietate reconciliat̃. Quia enim acceptissima do hostia